

Datum van
inontvangstneming

:

18/11/2024

Zaak C-659/24

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

9 oktober 2024

Verwijzende rechter:

Bundesfinanzhof (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

14 mei 2024

Verzoekster en verzoekster tot Revision:

A-GmbH & Co. KG

Verweerder en verweerder in Revision:

Hauptzollamt C

[OMISSIS] **BUNDESFINANZHOF**

(hoogste federale rechter in belastingzaken, Duitsland)

BESLISSING

in het geding

A-GmbH & Co. KG

verzoekster en verzoekster tot Revision

gemachtigde:

B

tegen

Hauptzollamt (hoofdkantoor van de douane) C

verweerder en verweerder in Revision

wegens afwijzing van het verzoek tot uitbreiding van een vergunning met terugwerkende kracht (douane)

heeft de zevende Senat (hierna: „verwijzende rechter”)

ter terechtzitting van 14 mei 2024 besloten:

I. Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1. Moet artikel 14, onder c), van verordening (EG) nr. 88/97 van de Commissie van 20 januari 1997 tot goedkeuring van de vrijstelling van de invoer van bepaalde delen van rijwielen, van oorsprong uit de Volksrepubliek China, van de uitbreiding bij verordening (EG) nr. 71/97 van de Raad van het bij verordening (EEG) nr. 2474/93 van de Raad ingestelde antidumpingrecht (hierna: „verordening 88/97”, [PB 1997, L] 17, blz. 17) aldus worden uitgelegd dat deze vrijstelling van het uitgebreide antidumpingrecht in dezelfde vergunning bijzondere bestemming in de zin van artikel 254 van het douanewetboek van de Unie mag worden samengevoegd met de andere vrijstellingen krachtens artikel 14, onder a) en/of b), van verordening 88/97?

2. Kan artikel 14, onder c), van verordening 88/97 aldus worden uitgelegd dat in de vergunning minder dan 300 eenheden van een bepaald hoofdbestanddeel van rijwielen per klant per maand kunnen worden vrijgesteld van het uitgebreide antidumpingrecht?

3. Gaat het bij de in artikel 14, onder c), van verordening 88/97 genoemde hoeveelheid van minder dan 300 eenheden per maand om een vrijstellingsdrempel, met het gevolg dat de vrijstelling van het uitgebreide antidumpingrecht in haar geheel vervalt wanneer een partij meer dan 299 eenheden per maand aangeeft of doorlevert, dan wel om een vrijgestelde hoeveelheid waarbij 299 eenheden in ieder geval zijn vrijgesteld van het antidumpingrecht, ongeacht of die hoeveelheid wordt overschreden?

II. De behandeling van de procedure wordt geschorst tot de beslissing van het Hof over de prejudiciële vragen.

M o t i v e r i n g

I.

- 1 Verzoekster en verzoekster tot Revision (hierna: „verzoekster”) voert verschillende onderdelen van rijwielen in uit de Volksrepubliek China (hierna: „China”). In dat verband is sprake van een geschil met de douane onder welke voorwaarden de delen van rijwielen zonder de heffing van het antidumpingrecht kunnen worden ingevoerd.
- 2 Verzoekster is al vele jaren houder van een vergunning voor de toepassing van de regeling bijzondere bestemming overeenkomstig artikel 254 van het douanewetboek van de Unie (hierna: „DWU”) (voorheen bijzondere bestemming overeenkomstig artikel 82 van het douanewetboek; hierna: „DW”). Deze vergunning is altijd bijgewerkt.
- 3 In de vergunning is telkens gewezen op verschillende in artikel 14 van verordening 88/97 genoemde vrijstellingen van het uitgebreide antidumpingrecht krachtens verordening (EG) nr. 71/97 van de Raad van 10 januari 1997 tot uitbreiding van het definitieve antidumpingrecht, ingesteld bij verordening (EEG) nr. 2474/93 voor rijwielen van oorsprong uit de Volksrepubliek China op de invoer van bepaalde onderdelen van rijwielen uit de Volksrepubliek China en tot heffing van het uitgebreide recht op dergelijke uit hoofde van verordening (EG) nr. 703/96 geregistreeerde invoer (hierna: „verordening 71/97”; Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen (hierna: „Pb 1997, nr. L 16, blz. 55”) voor bepaalde hoofdbestanddelen en afzonderlijk in de vergunning opgenomen onderdelen van rijwielen. Aanvankelijk heeft verweerder en verweerder in Revision (Hauptzollamt; hierna: „HZA”) de vrijstellingen krachtens artikel 14, onder a) tot en met c), van verordening 88/97 in de vergunning opgenomen en uiteengezet dat per maand minder dan 300 eenheden per soort hoofdbestanddelen van rijwielen voor eigen doeleinden mochten worden aangegeven respectievelijk per maand minder dan 300 eenheden per hoofdbestanddeel van rijwielen per partij aan andere partijen (eindafnemers) mochten worden doorgeleverd. Later heeft het HZA de vergunning inzake de regeling bijzondere bestemming in zoverre gewijzigd dat deze geen betrekking meer had op artikel 14, onder c), van verordening 88/97, maar alleen nog op de vrijstellingen krachtens artikel 14, onder a) en b), van verordening 88/97.
- 4 In 2018 verzocht verzoekster de vrijstelling krachtens artikel 14, onder c), van verordening 88/97 met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2018 in de vergunning op te nemen, hetgeen het HZA afwees. Het hiertegen ingestelde bezwaar is afgewezen.
- 5 Het Finanzgericht (belastingrechter in eerste aanleg, Duitsland) heeft het standpunt van het HZA bevestigd en heeft geoordeeld dat de door verzoekster gevorderde uitbreiding van de vergunning met terugwerkende kracht tot 1 januari 2018, zodanig dat zij krachtens artikel 14, onder c), van verordening 88/97 per maand 299 eenheden van hoofdbestanddelen van rijwielen per klant vrij van rechten mocht invoeren, terecht is afgewezen. In de vergunning krachtens

artikel 14, onder c), van verordening 88/97 is alleen voorzien voor kleine ondernemers die onder de referentiehoeveelheid van 300 eenheden per hoofdbestanddeel van rijwielen per maand blijven. Bovendien heeft de beperking betrekking op de totale hoeveelheid van de vergunninghouder, zodat een vergunning die per maand 299 eenheden van een hoofdbestanddeel van rijwielen per klant toestaat noch met de bewoordingen van de regeling noch met het doel van de uitbreidingsverordening overeenkomt.

- 6 Verzoekster richt zich met haar Revision tegen dat vonnis en voert als motivering aan dat het begrip „kleine ondernemer” in de relevante verordeningen niet wordt omschreven. Het is derhalve onduidelijk vanaf welke orde van grootte er sprake is van een grote onderneming. Bij verordening 71/97 diende alleen een versnippering te worden voorkomen bij het in het vrije verkeer brengen respectievelijk bij het eindgebruik, door verdeling over verschillende als aangever optredende ondernemingen en de latere samenvatting bij een ontvanger. Derhalve is het niet van belang welke hoeveelheid hoofdbestanddelen van rijwielen de tussen geschakelde ondernemingen hebben gekocht maar welke maandelijks hoeveelheid van oorsprong uit China uiteindelijk aan de eindgebruikers is geleverd. Bij de hoeveelheid van minder dan 300 eenheden gaat het om een hoeveelhedsbeperking en niet om een vrijstelling.

II.

- 7 [OMISSIS] [schorsing van de behandeling van de procedure]
 8 [OMISSIS] [herhaling van de eerste prejudiciële vraag]
 9 [OMISSIS] [herhaling van de tweede prejudiciële vraag]
 10 [OMISSIS] [herhaling van de derde prejudiciële vraag]

III.

- 11 Volgens de verwijzende rechter is de beslechting van het geschil afhankelijk van de vraag welke invoer van hoofdbestanddelen van rijwielen is vrijgesteld van het uitgebreide antidumpingrecht. Er wordt getwijfeld over de uitlegging van de hierbij in aanmerking te nemen Unierechtelijke bepalingen:

12 **Toepasselijk Unierecht:**

- 13 Artikel 1, lid 1, van verordening (EEG) nr. 2474/93 van de Raad van 8 september 1993 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer in de Gemeenschap van rijwielen van oorsprong uit de Volksrepubliek China en tot definitieve inning van het voorlopige anti-dumpingrecht (hierna: „verordening 2474/93”; PB 1993, nr. L 228, blz. 1) bepaalt:

Er wordt een definitief antidumpingrecht ingesteld op de invoer van rijwielen (bakfietsen daaronder begrepen) zonder motor, ingedeeld onder GN-code 8712 00, van oorsprong uit de Volksrepubliek China.

14 Artikel 2, lid 1, van verordening 71/97 bepaalt:

Het bij verordening (EG) nr. 2474/93 ingestelde definitieve antidumpingrecht op de invoer van rijwielen van GN-code 8712 00 en van oorsprong uit de Volksrepubliek China, wordt hierbij uitgebreid tot de invoer van hoofdbestanddelen van rijwielen van oorsprong uit de Volksrepubliek China.

15 Artikel 3 van verordening 71/97 bepaalt:

1. De Commissie stelt, na raadpleging van het Raadgevend Comité, bij verordening de nodige maatregelen vast om goedkeuring te geven voor de vrijstelling van de invoer van hoofdbestanddelen van rijwielen die geen ontwijking van het bij verordening (EEG) nr. 2474/93 ingestelde antidumpingrecht inhoudt, van het bij artikel 2 uitgebreide recht.

2. In het bijzonder zullen in de verordening van de Commissie voorschriften worden gegeven voor:

– [...]

– de goedkeuring van de vrijstelling en het toezicht op invoer van hoofdbestanddelen van rijwielen, in het bijzonder door tussenpersonen, of met betrekking tot invoer voor gebruik in kleine hoeveelheden door kleinschalige bedrijven,

– [...]

16 Overweging 38 van verordening 71/97 luidt:

Het eindgebruik omwille waarvan de invoer in aanmerking zou komen voor vrijstelling van het antidumpingrecht wordt gedefinieerd onder verwijzing naar i) assemblageverrichtingen waarvan is geconstateerd dat deze geen ontwijking inhielden en ii) het gebruik van hoofdbestanddelen van rijwielen in kleine hoeveelheden door op kleine schaal opererende marktdeelnemers, met name voor vervangingsdoeleinden, waarvan wordt aangenomen dat deze geen ontwijking vormen. In laatstgenoemd geval zal de invoer van hoofdbestanddelen van rijwielen een vrij beperkt economisch belang hebben en zal het onwaarschijnlijk zijn dat daardoor de uitwerking van het bestaande recht zal worden ondermijnd in termen van hoeveelheden rijwielen die met behulp van dergelijke ingevoerde delen kunnen worden vervaardigd (artikel 13, lid 2, onder c), van de basisverordening).

17 Teneinde het mogelijk te maken dat tussenpersonen die niet rechtstreeks hoofdbestanddelen van rijwielen invoeren deze delen van importeurs aankopen en

deze wederverkopen voor assemblageverrichtingen die geen ontwijking inhouden, moet er op dergelijke transacties eveneens controle worden uitgeoefend in het kader van het systeem van toezicht op het eindgebruik.

18 Overweging 41 van verordening 71/97 luidt:

In dit verband en met het oog op hangende of toekomstige verzoeken, zou de Commissie ermee moeten worden belast binnen een dergelijk stelsel lijsten van ondernemingen op te stellen waarvan de vrijstelling van het uitgebreide recht is toegestaan.

19 Artikel 12 van verordening 88/97 bepaalt:

De in bijlage II genoemde partijen worden van het uitgebreide recht vrijgesteld met werking vanaf 20 april 1996.

20 Artikel 14 van verordening 88/97 bepaalt:

Indien op of na de datum van inwerkingtreding van de referentieverordening de invoer van hoofdbestanddelen van rijwielen voor het vrije verkeer wordt aangegeven door een ander dan door een vrijgestelde partij, wordt deze invoer van de toepassing van het uitgebreide recht vrijgesteld indien de aangifte in overeenstemming met de in bijlage III weergegeven Taric-structuur geschiedt en voldoet aan de voorwaarden van artikel 82 van verordening (EEG) nr. 2913/92 en van de artikelen 291 tot en met 304 van verordening (EEG) nr. 2454/93 die van overeenkomstige toepassing zijn, en indien:

- a) de hoofdbestanddelen van rijwielen aan een overeenkomstig artikel 7 of artikel 12 vrijgestelde partij worden geleverd, of
- b) die bestanddelen aan een andere houder van een vergunning in de zin van artikel 291 van verordening (EEG) nr. 2454/93 worden geleverd, of
- c) per maand minder dan 300 eenheden per soort hoofdbestanddelen van rijwielen hetzij door een partij voor het vrije verkeer worden aangegeven dan wel aan die partij worden geleverd. Het aantal bestanddelen dat wordt aangegeven door of wordt geleverd aan een partij, wordt berekend met verwijzing naar het aantal bestanddelen dat is aangegeven door of is geleverd aan alle partijen die met die partij zijn geassocieerd of die met die partij compensatieovereenkomsten hebben.

21 Bij verordening (EU) nr. 512/2013 van de Commissie van 4 juni 2013 tot wijziging van verordening (EG) nr. 88/97 tot goedkeuring van de vrijstelling van de invoer van bepaalde delen van rijwielen, van oorsprong uit de Volksrepubliek China, van de uitbreiding bij verordening (EG) nr. 71/97 van de Raad van het bij verordening (EEG) nr. 2474/93 van de Raad ingestelde antidumpingrecht (PB 2013, nr. L 152, blz. 1) als volgt aangevuld:

c) [...]; of

d) de hoofdbestanddelen van rijwielen [die] bestemd zijn voor gebruik bij de assemblage van rijwielen met hulpmotor (aanvullende Taric-code 8835).

22 Overweging 4 van verordening 88/97 luidt:

[...] Ten tweede wordt de invoer van hoofdbestanddelen van rijwielen eveneens van het uitgebreide recht vrijgesteld indien deze invoer wordt toegelaten onder voorwaarden van toezicht op het eindgebruik en indien deze invoer uiteindelijk aan een vrijgestelde assembleur wordt geleverd, dan wel voor het vrije verkeer wordt aangegeven of in beperkte hoeveelheden aan een partij wordt geleverd. Het is in dit verband dienstig de bestaande regeling voor het toezicht op het eindgebruik dat in verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad (5) is vervat, alsmede in verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie (6), laatstelijk gewijzigd bij verordening (EG) nr. 12/97 (7), op overeenkomstige wijze toe te passen. Indien minder dan 300 eenheden per maand van enigerlei soort van hoofdbestanddelen van rijwielen voor het vrije verkeer worden aangegeven door, of worden afgeleverd aan, een partij, heeft deze invoer van hoofdbestanddelen van rijwielen een beperkt economisch belang en is het onwaarschijnlijk dat daardoor de gevolgen van het bij verordening (EEG) nr. 2474/93 ingestelde recht worden ondermijnd. De invoer wordt derhalve geacht geen ontwijking te vormen.

23 Ten derde wordt de invoer van hoofdbestanddelen van rijwielen voorwaardelijk van het uitgebreide recht vrijgesteld door middel van de opschorting van de betaling van het uitgebreide recht indien deze bestanddelen voor het vrije verkeer worden aangegeven door of namens een assembleur die bij de Commissie in onderzoek is.

24 Overweging 8 van verordening 88/97 luidt:

Andere partijen, die niet door de Commissie kunnen worden vrijgesteld omdat zij geen assemblageverrichtingen uitvoeren, kunnen desalniettemin voor het stelsel van vrijstelling in aanmerking komen indien zij de goederen aangeven krachtens de regeling van toezicht op het eindgebruik en de hoofdbestanddelen van rijwielen aan de vrijgestelde partijen of aan andere houders van een vergunning inzake eindgebruik leveren, of krachtens de de-minimis-regel.

25 Desondanks is het noodzakelijk dat de afnemers van deze partijen indien zij assembleurs zijn, doch nog geen vrijstelling hebben verkregen, en indien zij delen gebruiken in hoeveelheden die de de-minimis-drempel overschrijden, een vrijstelling van de Commissie verkrijgen.

26 Artikel 211 van het douanewetboek van de Unie (hierna: „DWU”) bepaalt:

1. Een vergunning van de douaneautoriteiten is vereist voor:

a) het gebruik van de regeling actieve of passieve veredeling, tijdelijke invoer of bijzondere bestemming;

[...]

27 Artikel 254 van het DWU bepaalt:

1. Onder de regeling bijzondere bestemming kunnen goederen op grond van hun specifieke bestemming met vrijstelling van rechten dan wel met een verlaagd recht in het vrije verkeer worden gebracht.

[...]

IV.

28 In hoeverre verzoekster recht heeft op uitbreiding met terugwerkende kracht van haar vergunning bijzondere bestemming in de zin van artikel 211, lid 1, eerste alinea, onder a), DWU hangt af van de uitlegging van artikel 14, onder c), van verordening 88/97. Het hangt met name af van de vraag of de vrijstelling krachtens deze bepaling tegelijk met andere in artikel 14 van verordening 88/97 genoemde vrijstellingen mag worden verleend en of krachtens artikel 14, onder c), van verordening 88/97 de invoer van minder dan 300 eenheden per maand van een bepaald hoofdbestanddeel van rijwielen alleen per vergunninghouder of per klant kan worden toegelaten. Bovendien rijst de vraag wat de gevolgen zijn wanneer de vergunninghouder deze hoeveelheid overschrijdt. Hoe de vrijstelling van het uitgebreide antidumpingrecht voor de invoer van hoofdbestanddelen van rijwielen krachtens artikel 14, onder c), van verordening 88/97 moet worden uitgelegd, dat wil zeggen of het om een vrijstelling of om een hoeveelheidsbeperking gaat, is volgens de verwijzende rechter onduidelijk.

29 1. Bij verordening 2474/93 is een antidumpingrecht ingesteld op de invoer van rijwielen (bakfietsen daaronder begrepen) zonder motor, ingedeeld onder GN-code 8712 00, van oorsprong uit China (artikel 1, lid 1, van verordening 2474/93). Dat recht is enige jaren later bij artikel 2, lid 1, van verordening 71/97 uitgebreid tot de invoer van hoofdbestanddelen van rijwielen van oorsprong uit China om het ontwijken van het antidumpingrecht te voorkomen. Niettemin diende het antidumpingrecht niet te worden geïnd op invoer waarbij op grond van een bijgevoegd certificaat geen ontwijking viel te vrezen (zie overweging 30 van verordening 71/97). Tegelijkertijd werd de Commissie gemachtigd vrijstellingen voor de invoer van hoofdbestanddelen van rijwielen vast te stellen die geen ontwijking van het bij verordening 2474/93 ingestelde antidumpingrecht inhouden (artikel 3, lid 1, van verordening 71/97). In dat verband achtte de Uniewetgever een vrijstelling voor assemblageverrichtingen en het gebruik in kleine hoeveelheden door kleine ondernemingen, met name voor vervangingsdoeleinden (overweging 38 van verordening 71/97), en invoer door vrijgestelde partijen (overweging 41 van verordening 71/97) gerechtvaardigd. Bij de vrijstelling voor invoer van kleine hoeveelheden was onder andere het beperkt economisch belang doorslaggevend (overweging 38 van verordening 71/97).

- 30 Op de grondslag van artikel 3 van verordening 71/97 heeft de Europese Commissie verordening 88/97 vastgesteld die regelingen bevat onder welke omstandigheden de invoer van bepaalde hoofdbestanddelen van rijwielen van het uitgebreide recht kan worden vrijgesteld. Behalve de rechtstreekse invoer door vrijgestelde partijen krachtens artikel 12 juncto bijlage II van verordening 88/97, waartoe verzoekster niet behoort, zodat deze uitzondering in het geschil niet kan worden toegepast, zijn verdere vrijstellingen geregeld in artikel 14 van verordening 88/97 voor niet vrijgestelde partijen. Deze uitzonderingen vereisen dat de ingevoerde hoofdbestanddelen van rijwielen voor het vrije verkeer zijn vrijgegeven in het kader van de regeling bijzondere bestemming krachtens artikel 254 DWU (krachtens het DW: bijzondere bestemming overeenkomstig artikel 82 DW).
- 31 Met name betreft dit leveringen van hoofdbestanddelen van rijwielen aan een overeenkomstig artikel 7 of artikel 12 van verordening 88/97 vrijgestelde partij (artikel 14, onder a), van verordening 88/97). Leveringen van hoofdbestanddelen van rijwielen aan een andere houder van een vergunning in de zin van artikel 291 van de uitvoeringsverordening van het DW respectievelijk artikel 254 DWU (artikel 14, onder b), van verordening 88/97), hoofdbestanddelen van rijwielen [die] bestemd zijn voor gebruik bij de assemblage van rijwielen met hulpmotor, zogenoemde e-bikes (artikel 14, onder d, van verordening 88/97) of – in het onderhavige geschil in aanmerking komende – leveringen van kleine hoeveelheden (artikel 14, onder c), van verordening 88/97). Van het laatstgenoemde is sprake wanneer per maand minder dan 300 eenheden per soort hoofdbestanddelen van rijwielen hetzij door een partij voor het vrije verkeer worden aangegeven dan wel aan die partij worden geleverd (in de Engelse taalversie: „by a party or are delivered to it”; in de Franse taalversie: „par une partie, soit livrées à celle-ci”). Het aantal bestanddelen dat wordt aangegeven door of wordt geleverd aan een partij, wordt berekend met verwijzing naar het aantal bestanddelen dat is aangegeven door of is geleverd aan alle partijen die met die partij zijn geassocieerd of die met die partij compensatieovereenkomsten hebben (artikel 14, onder c), tweede zin, van verordening 88/97). Daardoor wordt het ook tussenhandelaren of kleine ondernemers mogelijk gemaakt hoofdbestanddelen van rijwielen in een kleine hoeveelheid vrij van antidumpingrechten in te voeren, bijvoorbeeld omdat deze voor vervangingsdoeleinden nodig zijn (zie artikel 3, lid 2, tweede streepje, van verordening 71/97).
- 32 2. Het is niet duidelijk of de vier in artikel 14 van verordening 88/97 genoemde mogelijkheden alleen alternatief mogen worden ingewilligd of dat de vergunning bijzondere bestemming verschillende samengevoegde vrijstellingen kan omvatten.
- 33 De bij artikel 14, onder a), b), en d), van verordening 88/97 geregelde uitzonderingen van de toepassing van het uitgebreide antidumpingrecht kunnen volgens de verwijzende rechter worden samengevoegd omdat deze telkens op verschillende ontvangers van goederen respectievelijk assemblageverrichtingen betrekking hebben en deze mogelijkheden elkaar derhalve inhoudelijk niet overlappen.

- 34 Met betrekking tot de vrijstelling krachtens artikel 14, onder c), van verordening 88/97 is er echter sprake van twijfel of dat feit met andere vrijstellingen in de zin van artikel 14 van verordening 88/97 in de vergunning bijzondere bestemming kan worden samengevoegd. Artikel 14, onder c), van verordening 88/97 beoordeelt met name twee gevallen. Het eerste geval betreft invoer die door een niet vrijgestelde partij voor het vrije verkeer wordt aangegeven. Derhalve kon verzoekster als niet vrijgestelde partij per maand tot 299 eenheden hoofdbestanddelen van rijwielen voor haar eigen gebruik voor het vrije verkeer in het kader van de regeling bijzondere bestemming aangeven. Het tweede geval heeft betrekking op leveringen aan een niet vrijgestelde partij. Dat in beide gevallen alleen niet vrijgestelde partijen kunnen zijn bedoeld, blijkt uit het gebruik van het begrip „partij” in plaats van het begrip „vrijgestelde partij” zoals bijvoorbeeld in artikel 1, zevende streepje, van verordening 88/97, alsmede uit het feit dat leveringen aan vrijgestelde partijen al onder artikel 14, onder a), van verordening 88/97 vallen. Volgens de verwijzende rechter omvat het tweede geval situaties waarin een vergunninghouder als tussenhandelaar optreedt en de ingevoerde goederen aan een andere onderneming doorlevert. De situatie dat de douaneaangifte wordt ingediend door een indirecte vertegenwoordiger als aangever in de zin van artikel 5, punt 15, DWU en de hoofdbestanddelen van rijwielen aansluitend aan de niet vrijgestelde partij worden geleverd voor wiens rekening de douaneaangifte is ingediend, zou ook in aanmerking komen.
- 35 Tegen het samenvoegen van de vrijstelling krachtens artikel 14, onder c), van verordening 88/97 en de vrijstellingen krachtens artikel 14, onder a) en/of b), van verordening 88/97 pleiten behalve de bewoordingen van de regeling („of”) het doel van de bepaling. Met de vrijstelling krachtens artikel 14, onder c), van verordening 88/97 dienden partijen te worden begunstigd die niet reeds over een eigen vergunning bijzondere bestemming beschikten (bijvoorbeeld reparatiebedrijven die reserveonderdelen via een andere partij aankopen). Zoals bovendien uit de overwegingen 38 van verordening 71/97 en 4 van verordening 88/97 blijkt, moet met de vrijstelling krachtens artikel 14, onder c), van verordening 88/97 invoer die een beperkt economisch belang heeft en die derhalve niet tot het ontwijken van het antidumpingrecht leidt, daarmee niet worden belast. Derhalve lijkt het de vraag of de invoer van een partij ook nog als economisch ondergeschikt kan worden beschouwd wanneer deze partij bij het tegelijkertijd in aanmerking nemen van de vrijstellingen krachtens artikel 14, onder a) en/of b), van verordening 88/97 per maand in totaal aanzienlijk meer dan 299 eenheden hoofdbestanddelen van rijwielen vrij van antidumpingrecht zou kunnen invoeren.
- 36 Daarentegen lijkt het niet absoluut uitgesloten in de vergunning bijzondere bestemming de vrijstelling krachtens artikel 14, onder c), van verordening 88/97 met andere vrijstellingen samen te voegen. In de eerste plaats heeft de verordeninggever dienaangaande geen vereisten vastgesteld hetgeen kan betekenen dat hem dat niet problematisch heeft geleken. In de tweede plaats is niet duidelijk waarom geen leveringen aan begunstigde partijen krachtens artikel 14, onder a) en/of b), van verordening 88/97 en de overige leveringen krachtens artikel 14, onder c), van verordening 88/97 van het uitgebreide antidumpingrecht

kunnen worden vrijgesteld zolang een duidelijke toewijzing van de desbetreffende levering aan een vrijstelling mogelijk is.

- 37 De verwijzende rechter neigt ertoe dat in de vergunning bijzondere bestemming niet tegelijkertijd vrijstellingen krachtens artikel 14, onder c), van verordening 88/97 en krachtens artikel 14, onder a) en/of b), van verordening 88/97 samengevoegd mogen worden verleend. Door een dergelijke samenvoeging wordt per slot van rekening immers in strijd met de hierboven uiteengezette wil van de verordeningsgever de van antidumpingrecht vrijgestelde invoer voor een duidelijk groter aantal eenheden dan maximaal 299 eenheden per aangevende partij uitgebreid, hoewel met de beperking van het aantal eenheden zou moeten worden bereikt dat alleen economisch ondergeschikte invoer van de vrijstelling van het uitgebreide antidumpingrecht profiteert. Tenslotte beschouwt de verwijzende rechter artikel 14, onder c), van verordening 88/97 als een vangnet voor partijen die niet al door de andere vrijstellingen kunnen worden begunstigd.
- 38 3. Bovendien blijkt uit artikel 14, onder c), van verordening 88/97 niet duidelijk of de grens van minder dan 300 eenheden per maand van een bepaald hoofdbestanddeel van rijwielen aldus moet worden uitgelegd dat de partij die de bestanddelen van rijwielen voor het vrije verkeer aangeeft deze hoeveelheid per klant of in totaal maximaal 299 eenheden van een bepaald hoofdbestanddeel van rijwielen vrij van antidumpingrecht kan leveren. De verwijzende rechter is van mening dat er geen sprake meer is van economisch ondergeschikte invoer wanneer de hoeveelhedsbeperking per klant zou gelden en derhalve ook grote importeurs van de vrijstelling van het antidumpingrecht zouden profiteren. In het geval van begunstiging van grote importeurs met een groot aantal klanten zouden immers per saldo grote hoeveelheden hoofdbestanddelen van rijwielen vrij van antidumpingrecht in het kader van de bijzondere bestemming in het vrije verkeer worden gebracht, hoewel deze door verordening 71/97 met antidumpingrecht zouden moeten worden belast. Dat zou in strijd zijn met de bedoeling van de verordeningsgever, die alleen economisch ondergeschikte hoeveelheden invoer van het uitgebreide antidumpingrecht wilde vrijstellen (zie overweging 38 van verordening 71/97 en overweging 4 van verordening 88/97). Ook de bewoordingen van artikel 14, onder c), van verordening 88/97 („dan wel aan die partij worden geleverd”) pleiten ervoor dat dat betrekking heeft op de eerder genoemde partij. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de klanten. Bovendien moet worden gewezen op overweging 8 van verordening 88/97 waar uitdrukkelijk onderscheid wordt gemaakt tussen de partijen en hun klanten.
- 39 Bij de beoordeling van de vraag of de in artikel 14, onder c), van verordening 88/97 vermelde hoeveelheid per klant of per vergunninghouder moet worden beschouwd, acht de verwijzende rechter het niet van belang hoe de bedrijfsvoering van een partij is vormgegeven. Uitgaande van de bewoordingen van artikel 14, onder c), van verordening 88/97 is alleen doorslaggevend hoeveel eenheden respectievelijk welke hoeveelheden hoofdbestanddelen van rijwielen een partij aangeeft of aan hem worden doorgeleverd. De beweegredenen van een partij of zijn optreden op de markt worden daarentegen in deze bepaling niet genoemd.

Ook de mogelijke bedoeling om de limiet van maximaal 299 eenheden te overschrijden, is niet van belang omdat de vergunning tot een aantal eenheden van minder dan 300 eenheden zou zijn beperkt en daar bovenuit gaande hoeveelheden niet vrij van antidumpingrechten in het vrije verkeer zouden kunnen worden gebracht en een mogelijk ontstaan antidumpingrecht zou moeten worden nagevorderd. Ook in artikel 15, lid 2, van verordening 88/97 is het feitelijk overschrijden van de drempel bepalend en niet de enkele bedoeling om deze te overschrijden. Verder blijkt daaruit niet dat de vergunning bijzondere bestemming van begin af aan niet zou mogen worden verleend indien deze later mogelijksterwijs zou moeten worden ingetrokken.

- 40 4. Tenslotte is de beslechting van het geschil afhankelijk van de vraag of het bij het maximum van minder dan 300 eenheden van een bepaald hoofdbestanddeel van rijwielen per maand gaat om een vrijstellingsdrempel of om een vrijgestelde hoeveelheid. Indien het een vrijstellingsdrempel betreft, vervalt de vrijstelling van het uitgebreide antidumpingrecht in haar geheel wanneer een partij meer dan 299 eenheden per maand aangeeft of doorlevert. Gaat het daarentegen bij het in artikel 14, onder c), van verordening 88/97 vastgestelde aantal eenheden om een vrijgestelde hoeveelheid dan blijven ongeacht de overschrijding ervan in ieder geval 299 eenheden vrij van het antidumpingrecht.
- 41 Voor de uitlegging als vrijstellingsdrempel pleit de motivering van de verordeninggever om alleen kleinere invoerders of ontvangers te begunstigen. Daarentegen zou bij de uitlegging als vrijgestelde hoeveelheid ook een grotere invoer tenminste gedeeltelijk begunstigd worden omdat ook bij het overschrijden van de hoeveelheid in ieder geval 299 eenheden van een bepaald hoofdbestanddeel van rijwielen van het uitgebreide antidumpingrecht zouden zijn vrijgesteld.
- 42 In dat verband veroorlooft de verwijzende rechter zich de verwijzing naar het arrest van het Hof van 12 mei 2021, Hauptzollamt B (Steurkaviaar; C-87/20, EU:C:2021:382, punten 38 e.v.), waar het Hof de hoeveelheid van 125 gram steurkaviaar per persoon, waar geen invoervergunning voor moet worden overgelegd, als vrijstellingsdrempel heeft beschouwd.
- 43 5. De hierboven besproken rechtsvragen zijn door het Hof tot nu toe niet verduidelijkt.
- 44 Met zijn arrest van 29 juli 2010, Isaac International (C-371/09, EU:C:2010:458) heeft het Hof geoordeeld onder welke voorwaarden een douaneaangifte kan gelden als een aanvraag voor een vergunning voor tijdelijk gebruik. Bovendien diende het Hof de vraag te verduidelijken of een importeur die niet over een vergunning beschikt met toepassing van artikel 212 bis DW desalniettemin gebruik kan maken van de vrijstelling van het antidumpingrecht. Met de rechtsvragen die in het onderhavige geschil rijzen, heeft het Hof zich echter niet beziggehouden.